

Β(Α)ΡΕΘΗΚΑΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ...

...Λίγες μέρες πριν τις εκλογές, και στις σχολές άρχισαν ήδη να γίνονται αισθητά τα συμπτώματά τους. Η κοινωνικοποίηση των διαφόρων κομματικών χτυπάει κόκκινο, πράσινο, ή μπλε, ανάλογα με την περίσταση. Άτομα με τα οποία δεν έχουμε πει ούτε ένα "γεια", τώρα μας πλησιάζουν με εκπληκτική άνεση και διαχυτικότητα, ενώ οι προσκλήσεις σε πάρτυ, μπουζούκια και οίνοποσίες δίνουν και παίρνουν...

...ΘΑ ΤΑ ΠΟΥΜΕ ΣΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ

Το υπάρχον σύστημα, στην προσπάθεια συντήρησής του, εισάγει τα άτομα από πολύ μικρή ηλικία σε λογικές αντιπροσώπευσης και ανάθεσης. Από το σχολείο, με τις εκλογές 5μελούς και 15μελούς, μέχρι τις βουλευτικές εκλογές, σε κάθε φάση της ζωής του το άτομο καλείται να επιλέξει τους διαχειριστές της καθημερινότητάς του, των επιλογών του, της ζωής του. Σε κάθε ρόλο που υποδύεται, καλείται να επιλέξει τον αντίστοιχο θιασάρχη.

Παραίτηση-απάθεια -ανευθυνότητα: το τρίπτυχο του επιτυχημένου ψηφοφόρου

Ο ίδιος ο θεσμός των εκλογών είναι μια διαδικασία που αποσκοπεί στο να μετατρέψει τον καθένα σε παθητικό και άβουλο ον, ανίκανο να αποφασίζει για τα ζητήματα που τον αφορούν, ανίκανο να διαμορφώνει το λόγο και τη δράση του όπως ο ίδιος κρίνει, ανίκανο να διεκδικήσει τη ζωή και την ελευθερία του. Έτσι, καταλήγει να είναι υποχείριο του κάθε λογής(και απόχρωσης) εξουσιαστή, ο οποίος τον ελέγχει και τον διαχειρίζεται ανάλογα με τα συμφέροντά του.

Τα πανεπιστήμια και οι φοιτητές, εγκλωβισμένοι στην κανονικότητα, δεν θα μπορούσαν να λείπουν από το χορό των εκλογών. Το κάθε άτομο θα πρέπει για μία και μόνο στιγμή να παίξει το ρόλο του "ενεργού" φοιτητή, και να επιλέξει αυτούς που από δω και πέρα θα διαχειριστούν στο όνομά του, αλλά ερήμην του, ό,τι τον αφορά. Πίσω απ'τη λογική του εκλογικού δικαιώματος, κρύβεται η λογική της διαμεσολάβησης, της ιεραρχίας και τελικά της κυριαρχίας. Οι εκλογές δεν είναι τίποτα άλλο, παρά η ανάθεση από τους πολλούς στους λίγους, έχοντας ως κύριο κριτήριο τη λογική του "μη χείρον βέλτιστον". Με αυτόν τον τρόπο, οι φοιτητές-ψηφοφόροι δίνουν την συγκατάθεσή τους στη διαιώνιση της σαπίλας που βιώνουμε.

Από τη μία οι παρατάξεις ΔΑΠ και ΠΑΣΠ που κάθε χρόνο τέτοια εποχή ανταγωνίζονται με τον πιο τραγελαφικό τρόπο για τις σημειώσεις, τα πάρτυ και τα επιστημονικά συνέδρια. Από την άλλη, η "επαναστατική" αριστερά πουλάει το αγωνιστικό της προφίλ, συμμετέχοντας σε αυτό το πανηγύρι με τη δικαιολογία ότι "είναι αναγκαίο κακό". Πόσο υποκριτικό όμως ακούγεται αυτό όταν οι ίδιοι αυτοί "επαναστάτες" χρησιμοποιούν εξίσου γλοιώδεις τρόπους για να προσεγγίσουν τα εκλογικά θηράματα; Δεν είναι εξάλλου καθόλου

τυχαίο το πάγωμα κάθε κινητοποίησης όταν πλησιάζουν οι εκλογές, και η πρεμούρα να βγάλουν εν μια νυκτί, όσα κείμενα και αφίσες δεν έβγαλαν όλο το χρόνο.

Κερασάκι στην τούρτα, είναι η προσπάθεια καπήλευσης κάθε κινήματος, οδηγώντας τους έτσι στο απόλυτο ξεπούλημα κάθε ψήγματος ριζοσπαστισμού που ενδεχομένως τους είχε απομείνει. Το είδαμε πριν 2 χρόνια στις φοιτητικές κινητοποιήσεις, το βλέπουμε και τώρα με την εξέγερση του Δεκέμβρη, την οποία τεχνηέντως προσπαθούν να προσαρμόσουν στα κομματικά τους τερτίπια και τελικά να την κανονικοποιήσουν, εντάσσοντάς την στην εξουσιαστική νομιμότητα.

Είτε με την δικαιολογία της «αλλαγής των συσχετισμών», είτε με το ποιο σοφιστικέ της «καταγραφής δυνάμεων» κοπιάζουν να απαντήσουν επί της ουσίας στις ενοχλητικές ερωτήσεις του τύπου: Γιατί σε μια σχολή 100-800 φοιτητών να χρειάζεται ολιγομελής κομματική αντιπροσώπευση, και μάλιστα άμεσα ελεγχόμενη από κοινοβουλευτικά (ή υποψήφια κοινοβουλευτικά) κόμματα; Γιατί εδώ, η κατά τα άλλα πλήρως απονοηματοδοτημένη, Γενική Συνέλευση είναι ανίκανη να αποτελέσει όργανο λήψης αποφάσεων του κάθε συλλόγου; Που πήγαν οι ύμνοι στην άμεση δημοκρατία;

ΦΤΥΣΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΜΟΥΤΡΑ

Απέναντι στην εξουσιαστική λογική της ανάθεσης, να δράσουμε **αυτοοργανωμένα** και **αδιαμεσολάβητα**, μακριά από τις αγκυλώσεις και τις αλλοτριωτικές συνέπειες του γραφειοκρατικού μηχανισμού.

Ας διαχειριστούμε οι ίδιοι το χώρο και το χρόνο μας, χωρίς αντιπροσώπους.

Προτάσσουμε την **συνδιαμόρφωση** και την **αλληλεγγύη**, για την συλλογική αντιμετώπιση όσων μας καταστέλλουν.

Μακριά από τα κομματικά συμφέροντα και τις κάθετες εξουσιαστικές δομές

ΑΚΥΡΟ - ΑΠΟΧΗ - ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

αίθουσα 11, κτήριο χημικών μηχανικών

www.stekipolytexneiou.org